

22. Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena

22nd Ludwig van Beethoven Easter Festival

Honorowy Patronat Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy

Honorary Patronage of Andrzej Duda, the President of the Republic of Poland

Poniedziałek, 26 marca

19.30

Monday, 26 March

7:30 pm

Filharmonia Narodowa

Sala Koncertowa

Warsaw Philharmonic

Concert Hall

ul. Sienkiewicza 10

Koncert pod Honorowym Patronatem Ambasadora Królestwa Hiszpanii

Pana Francisca Javier Sanabrii

Concert under the Honorary Patronage of the Ambassador of the Kingdom of Spain

Mr Francisco Javier Sanabria

Organizacja / Organisation:

Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Easter Festival
Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

Elżbieta Penderecka
Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny
President, General Director
Andrzej Giza, Dyrektor / Executive Manager

Współorganizacja / Co-organisers:
Filharmonia Narodowa w Warszawie
Warsaw Philharmonic

Teatr Wielki – Opera Narodowa
Teatr Wielki – Polish National Opera

Zamek Królewski w Warszawie
Royal Castle in Warsaw

Festiwal jest dofinansowany ze środków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
The festival is co-financed by the funds from
the Ministry of Culture and National Heritage.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Sinfonia Varsovia

Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w
Katowicach
Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej
Orchestra of Poznań Philharmonic

Wrocławska Orkiestra Barokowa
Wrocław Baroque Orchestra

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia AMADEUS
AMADEUS Chamber Orchestra of Polish Radio

Santander Orchestra

Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki
Zachęta – National Gallery of Art

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina
The Fryderyk Chopin University of Music

Współpraca / Collaboration:

Urząd Miasta Krakowa
The Municipality of Krakow

Uniwersytet Jagielloński
Jagiellonian University

Biblioteka Jagiellońska
Jagiellonian Library

Akademia Muzyczna w Krakowie
The Music Academy in Kraków

Muzeum Narodowe w Krakowie
National Museum in Krakow

Festiwal jest realizowany dzięki wsparciu finansowemu
Miasta Stołecznego Warszawy.
The Festival is produced thanks to the financial support
of the Capital City of Warsaw.

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

WARSZAWA 16-30 MARCA 2018

www.beethoven.org.pl

Zygmunt Noskowski (1846-1909)

Poemat symfoniczny *Step* op. 66

The Steppe, Symphonic Poem, Op. 66

Ignacy Jan Paderewski (1860-1941)

Fantazja polska na tematy własne

na fortepian i orkiestrę op. 19

Polish Fantasy on Original Theme

for Piano and Orchestra, Op. 19

Przerwa / Intermission

Piotr Czajkowski / Pyotr Tchaikovsky (1840-1893)

III Symfonia D-dur op. 29 „Polska”

Symphony No. 3 in D major, Op. 29, “Polish”

1. Introduzione e Allegro. Moderato assai. Tempo di marcia funebre – Allegro brillante
2. Alla tedesca. Allegro moderato e semplice
3. Andante elegiaco
4. Scherzo. Allegro vivo
5. Finale. Allegro con fuoco. Tempo di Polacca

Łukasz Krupiński – fortepian / piano

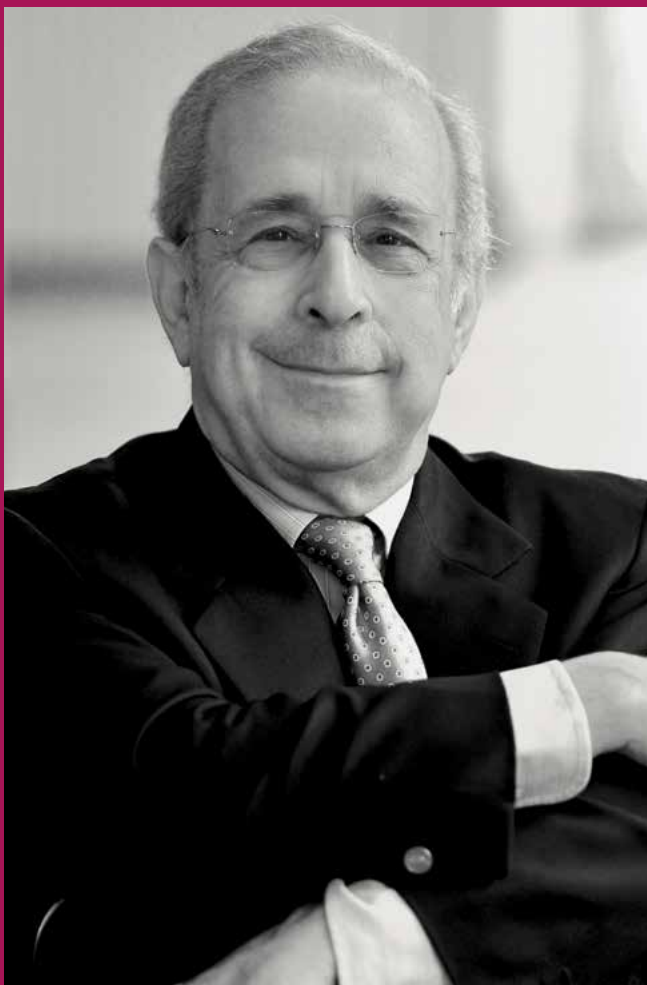
Santander Orchestra

Lawrence Foster – dyrygent / conductor

Łukasz Krupiński

Lawrence Foster

Santander
Orchestra

Santander Orchestra

Zygmunt Noskowski

Poemat symfoniczny *Step* op. 66

Ukończony: 1896; prawykonanie: maj 1896, Warszawa; wydanie: Warszawa ok. 1901.

Gdy w 1875 roku Zygmunt Noskowski po studiach u Fryderyka Kiela powrócił z Berlina do Warszawy, nie było tu dlań zajęcia. Znalazł je w Konstancji nad Jeziorem Bodeńskim, gdzie zasłużył się jako dyrektor muzyczny miasta i Towarzystwa Śpiewaczego „Bodan”. Jego kompozycje zyskały uznanie Ferenc Liszta, który polecił go swym wydawcom. Fakty te przyjmowano w Warszawie z rezerwą, lecz gdy Warszawskiemu Towarzystwu Muzycznemu zagroziło widmo upadku, stanowisko dyrektora zaofiarowano właśnie Noskowskiemu. Pozostał na nim w latach 1881-1902, poświęcając karierę artystyczną dla pracy u podstaw. Organizował setki koncertów, tworzył i szkolił chóry, zespoły kameralne i orkiestry symfoniczne. Sięgał przy tym nieraz po własne środki; by więc utrzymać rodzinę, pisał muzykę do sztuk „ogródkowych” i wydawał za granicą dziesiątki fortepianowych miniatur. Założył przy Towarzystwie szkołę muzyczną, w której wykładał – podobnie jak w Instytucie Muzycznym – kompozycję i instrumentację. Wykształcił ponad 60 kompozytorów.

Dopiero pod koniec XIX wieku, gdy europejscy twórcy jego pokolenia schodzili już ze sceny, Noskowski powrócił do realizowania artystycznych ambicji. *Step* był pierwszą od czasów napisanej jeszcze w Konstancji *II Symfonii* kompozycją orkiestrową godną jego talentu, porównywalną z podobnymi dziełami Smetany, Dvořáka czy Sibeliusa. Wykonany w Warszawie w maju 1896 roku, został wydany u Gebethnera i Wolffa około roku 1901. Traf chciał, że z wszystkich symfonicznych partytur Noskowskiego akurat rękopis *Stepu* uległ zniszczeniu w czasie okupacji hitlerowskiej. Pozostałe ocalały i dotąd nie zostały wydane.

Idea *Stepu* koresponduje z zamysłem *Mojej Ojczyzny* Bedřicha Smetany – cyklu obrazów muzycznych, inspirowanych legendarnymi i rzeczywistymi dziejami narodu, a posługujących się czytelnymi symbolami apelującymi do erudycji słuchacza. Wprawdzie *step* – w rozumieniu geograficznym – nie należy już do polskich symboli narodowych, ale dzieło Noskowskiego łączy nie pokrewieństwa z powszechnie znaną pierwszą częścią trylogii Henryka Sienkiewicza, powieścią *Ogniem i mieczem*, osnutą wokół polsko-kozackich walk z czasów powstania Chmielnickiego w połowie XVII wieku. Drukowała ją w odcinkach prasa warszawska i krakowska od 1883 roku, zanim w roku 1884 ukazało się jej wydanie książkowe.

Noskowski znał ją z pewnością. Lecz apostrofa, jaką zamiast programu literackiego dołączył do dzieła, jest bardzo ogólnej natury:

Stepie wspaniały, pieśnią cię witam. Pośród twoich niezmiierzonych przestrzeni słychać było i szum skrzydeł, i dźwięk kopyt konnicy, rozbrzmiewała fujarka pastusza i tęskna pieśń kozacza, której towarzyszyły teorbany i bębny, rozlegały się okrzyki wojenne i szcęk ścierających się szabel. Walki i zapasy olbrzymie skończyły się, wojownicy w grobie legli. Ty jeden tylko, wielki stepie, pozostałeś wiecznie piękny i spokojny...

Słowa te dość dokładnie „streszczają” przebieg muzyczny dzieła, ujętego w typową dla końca XIX wieku formę sonatową o trzech tematach, poprzedzoną szerokim wstępem, którego materiał powraca w zakończeniu.

Wstęp ów (*Andante con moto*) zapada w pamięć dzięki dwóm tematom własnym, z których pierwszy, jakby zakreślający horyzont, realizowany jest przez chór gęsto podzielonych smyczków, flet piccolo i harfę, drugi zaś, zapowiedziany przez waltornię, a później klarnet, uzyskuje ostateczny kształt w partii oboju. Oba piękne i poetyckie, nastrajają dzieło na ton rapsodyczny, pełen zachwytu i zadumy.

Część główną (*Moderato marcato*) inicjuje proces ewolucji głównego tematu w wiolonczelach i kontrabasach, przerywany połyskliwymi pasażami drzewa. Gdy temat ów wybuchnie z całą siłą w głównej tonacji Es-dur, ukazując swe polonezowe oblicze, możemy w nim istotnie usłyszeć „dźwięk kopyt konnicy”, nadciągającej i przechodzącej jak burza. Wrażenie to potęguje konstrukcja linii melodycznej jako łańcucha drobnych, punktowanych i synkopowanych komórek, dających w smyczkach niemal perkusyjne efekty poszumy i szelestu. Do grupy tego tematu należy też triumfalna melodia w trąbkach, klarnetach i fletach, którym odpowiadają skrzypce. Drugi temat (*a tempo, ma rubato*, Ges-dur), wprowadzony przez klarnet solo, przywodzi na myśl „fujarkę pastuszą”, urasta jednak niespodzianie do wielkiej, lirycznej kulminacji. Temat trzeci (b-moll – f-moll – b-moll) – to znów „tęskna pieśń kozacza”, trzykrotnie przeprowadzona na sposób wariacyjny przez klarnety z fletami, potem oboje, a w końcu fagoty, z towarzyszeniem „teorbanów i bębenków” naśladowanych przez pizzicata, harfę i tamburyn, za każdym razem inaczej. Przetworzenie stanowi wielką scenę batalistyczną, opartą na pierwszym temacie, bogatą w fanfarowe sygnały i efekty ilustracyjne („szczęk ścierających się szabel”), realizowane przez drzewo, perkusję i smyczki. Repryza jest nieco skrócona, lecz nie kosztem trzeciego, „kozackiego” tematu, który dorzuca trzy dalsze, powabne warianty. W kodzie daje się słyszeć przez chwilę echo batalii, by ustąpić podniosłej apoteozie, jaką stanowi powrót obydwu tematów wstępu. Podobnie jak niemal wszystkie kompozycje Noskowskiego, *Step* wpisuje się w nurt muzyki zaangażowanej w sprawę narodową. Ale choć źródła inspiracji mogłyby podsuwać takie ujęcie, nie ma tu podziału na siły ciemne i jasne, na stronników dobrej i złej sprawy, na tych, co stoją tu, czy stali tam. Nie tylko w apostrofie, ale przede wszystkim w muzyce środowiska, których narodowe desygnaty zostały bardzo jasno określone, traktowane są w kategoriach piękna. Sam zaś Noskowski w *Stepie* ukazał swe oblicze nie tylko wybitnego artysty i mistrza w swoim fachu, ale także rozumnego i wrażliwego humanisty.

Maciej Negrey

Zygmunt Noskowski

The Steppe, Symphonic Poem, Op. 66

Completed: 1896; first performed: May 1896, Warsaw; published: Warsaw c. 1901.

When Zygmunt Noskowski returned from Berlin, where he studied with Friedrich Kiel, to Warsaw in 1875, he could find no employment. He found it in Konstanz, by its own Lake Constance, where he became acclaimed as the musical director of the city and the Bodan Singing Society. His compositions gained the recognition of Franz Liszt, who recommended him to his publishers. These facts might have been approached with reserve in Warsaw, yet when the threat of failure loomed over the Warsaw Music Society, the post of director was offered to no one else but Noskowski. He held it from 1881 to 1902, sacrificing his artistic career to basic work, organising hundreds of concerts, and establishing and training choirs, chamber ensembles and symphony orchestras. To do so, he frequently spent his own funds, and therefore, to maintain his family, he wrote music for “garden” plays and published tens of piano miniatures abroad. Noskowski lectured composition and instrumentation, not only in the music school he set up through the Society, but also at the Institute of Music. He educated more than 60 composers.

Not until the end of the 19th century, when European artists of his generation were already leaving the stage, did Noskowski return to fulfilling his artistic ambitions. *The Steppe* was the first orchestral composition worthy of Noskowski’s talent written since *Symphony No. 2*, composed while still in Konstanz, and comparable to similar works by Smetana, Dvořák, and Sibelius. It was first performed in Warsaw in May 1896, and published by Gebethner and Wolff around 1901. As chance would have it, of all Noskowski’s symphonic scores, it was the manuscript of *The Steppe* that was destroyed during the Nazi occupation. The others have survived and have not as yet been published.

The idea of *The Steppe* corresponds with the concept of Bedřich Smetana’s *My Homeland* – a series of music images inspired by the legendary and factual history of the nation, and appealing to the erudition of the audience with legible symbols used. Although in the geographical sense the steppe no longer belongs among the Polish national symbols, yet the work of Noskowski is linked to the very well known first part of Henryk Sienkiewicz’s *Trilogy*, the novel entitled *With Fire and Sword*, whose plot is set among the Polish–Cossack battles of the Chmielnicki Uprising in the mid-17th century. It was printed in instalments in the Warsaw and Kraków press from 1883 before it was published as a book in 1884. It must certainly have been known to Noskowski. However, instead of a literary programme, the invocation the composer attached to his music is of a highly general nature: “O marvellous Steppe, I greet you with song. Among your boundless expanses both the rush of wings and the beat of cavalry hooves were heard, the shepherd’s pipe and the wistful song of the Cossack resounded to the accompaniment of theorbos and drums, the battle cries and the ring of clashing sabres. The battles and the wrestling of the giants are no more; the warriors have gone down into the graves. You alone, O great Steppe, have remained eternally beautiful and peaceful!”

Noskowski's words quite precisely "summarise" the music run of the piece, embraced in sonata form with three themes, typical of the 19th century, preceded with a broad-brush introduction whose content returns in the closing. That introduction (*Andante con moto*) is memorable for two themes of its own, the first of which in a way defines the horizon and is performed by a choir of strongly divided strings, the piccolo, flute and harp, while the second, announced by the French horn and later the clarinet, receives its final shape in the part of the oboe. Both beautiful and poetic, they set the tone of the piece into rhapsodic, full of excitement and pensiveness.

The main part (*Moderato marcato*) initiates the process of evolution of the main theme in the cellos and double basses, interspersed with glittering passages of the woods. Once this theme has erupted with all its power in the main key of E-flat major, portraying its polonaise face, we can indeed hear "the sound of the hooves of the riders" arriving and passing like a storm within. This impression is reinforced by the construction of the melody line, being a chain of miniature, dotted and syncopated units that, played by the strings, offer percussion-like swishing and rustling effects. The triumphant melody in the trumpets, clarinets, and flutes being answered by the violin belongs to the group of this theme. Introduced by the clarinet, the second theme (*a tempo, ma rubato*, G-flat major), brings to mind, "the shepherds' pipe" and yet all of a sudden it grows to a grand lyrical culmination. The third theme (B-flat minor – F minor – B-flat minor) is again "a wistful song of the Cossack", run three times in variations by the clarinets and flutes, later the oboes, and finally the bassoons, with the accompaniment of "theorbo and drums" imitated by pizzicatos, the harp and the tambourine, always in a different manner. The development is one grand ballistic scene based on the first theme, rich with fanfare-like calls and illustrational effects ("the ringing of the clashing sabres") performed in the woods, the percussion, and the strings. The recapitulation is somewhat reduced, yet not at the cost of the third "Cossack" theme which adds three more enticing variants. An echo of the battle can be heard for a moment in the coda, to make way for the grand apotheosis, which is the return of both themes from the introduction.

Like nearly all compositions of Noskowski, *The Steppe* falls into the category of music involved in the national cause. Although the sources of inspiration could suggest such an approach, there is no division into the dark and bright forces, the partisans of good and bad causes, those who stand here or used to stand there. Not only in the invocation but primarily in the music, the realms whose national designates were very clearly defined are portrayed in the categories of beauty. Thus in *The Steppe* Noskowski himself showed the face of not only an eminent artist and master of his craft, but also an understanding and sensitive humanist.

Maciej Negrey

Ignacy Jan Paderewski

Fantazja polska na tematy własne na fortepian i orkiestrę op. 19

Ukończona: 1893; prawykonanie: 4 X 1893, Norwich;
pierwsze wydanie: Nowy Jork 1895; dedykacja: księżna Rachel
de Brancovan.

Skomponowanie *Fantazji polskiej*, która nosiła pierwotnie tytuł *Fantaisie Polonaise sur des thèmes originaux*, zbiegło się z czasem ogromnej popularności Ignacego Jana Paderewskiego jako wirtuoza fortepianu. Jako pianista zadebiutował on w Wiedniu w 1887 roku, a występ rok później w Paryżu zapoczątkował jego światową karierę. *Fantazja polska* powstała latem roku 1893 w Normandii, gdzie Paderewski przebywał z rodziną. Dzieło to jest zaliczane do kanonu polskiej literatury pianistycznej. Sam kompozytor wykonywał je wielokrotnie w czasie swoich licznych tournées po świecie. Dzieło odbierano jako wyraz polskości. Po koncertach w Stanach Zjednoczonych w 1895 roku pisano, że *Fantazja*: „nie tylko przywołuje polski folklor, ale jest także symbolem całego narodu”. Inny recenzent usłyszał w niej „głos mieszkańców pięknej polskiej ziemi. [...] znój długiego dnia już minął i grają skrzypce, a oni obracają się, kołyszą i suną w podskokach, zręcznie przytupując w takt muzyki, która wyraża ich proste i skromne radości. [...] W powolnej części jest również melodia, która tchnie niewymownym smutkiem. Dla słuchacza jest to *requiem* umarłej przeszłości rodzinnego kraju kompozytora, *requiem* chwały minionej”.

Fantazja polska to dzieło o wielkiej inwencji melodycznej i wyrazistych tematach o proveniencji ludowej, chociaż brak w niej dosłownych cytatów. W jej nieprzerwanym toku muzycznym zarysowuje się budowa czteroczęściowa, powiązana wspólnym motywem o charakterze mazurka. Motyw ów, za sprawą charakterystycznej formuły rytmicznej, posiada także rys habanery i w toku utworu nabiera cech bardziej lirycznych niż tanecznych, a w finale staje się energicznym krakowiakiem. Partia fortepianu ma charakter wybitnie wirtuozowski; towarzyszy jej orkiestra skrzęca się barwami za sprawą efektownej instrumentacji z wyróżnionym udziałem instrumentów perkusyjnych: trianguła, tamburynu i talerzy.

Iwona Sowińska-Fruhtrunk

Ignacy Jan Paderewski

Polish Fantasy on Original Theme for Piano and Orchestra, Op. 19

Completed: 1893; first performed: 4 October 1893, Norwich;
first published: New York 1895; dedicated: to Princess Rachel
de Brancovan.

The composition of the *Polish Fantasy*, originally entitled *Fantaisie Polonaise sur des thèmes originaux*, coincided with the time of Ignacy Jan Paderewski's great popularity as a piano virtuoso. He made his debut as a pianist in Vienna in 1887, and the performance in Paris a year later paved the way to his world career. The *Polish Fantasy* was written in the summer of 1893 in Normandy, where Paderewski stayed with his family. The work belongs to the canon of Polish piano literature, and the composer performed it repeatedly during his numerous world tours. It was considered the expression of Polishness. After concerts in the United States in 1895, it was believed “not only to evoke Polish folklore, but also to be the symbol of the whole nation”. Another reviewer heard within it “the voice of the denizens of the beautiful Polish land. (...) The toil of the long day being done, the violin comes into play, and they are turning, swaying, and moving in leaps, skilfully tapping their feet to the music that expresses their simple and modest joys. (...) There is also a melody in the slow part that exudes an indescribable sorrow. For the audience, it is a requiem for the bygone past of the composer's native country, a requiem for bygone glory.”

The *Polish Fantasy* is a work of great melodic invention, clear-cut themes, and folk provenance, although it lacks literal quotations. Audible in the unbroken run of music is the four-movement structure, brought together by the unifying motif of a mazurka character. Thanks to the characteristic rhythmic formula, the motif also has traits of a habanera, and gathers more lyrical than dance-like features while the piece unfolds, to turn into an energetic krakowiak in the finale. The piano part clearly demonstrates virtuoso nature, and is accompanied by an orchestra, sparkling with colour thanks to the spectacular instrumentation with a highlighted role of the percussion: the triangle, the tambourine drum, and the cymbals.

Iwona Sowińska-Fruhtrunk

Piotr Czajkowski

III Symfonia D-dur op. 29 „Polska”

Praca nad dziełem: czerwiec – sierpień 1875; prawykonanie: listopad 1875, Moskwa; pierwsze wydanie: Moskwa 1875.

Praca nad *III Symfonią D-dur* zajęła Piotrowi Czajkowskiemu zaledwie dwa miesiące. Kompozytor nie pozostawił zbyt wiele świadectw jej procesu twórczego; po prawykonaniu jedynie pisał do Mikołaja Rimskiego-Korsakowa:

„Jestem świadom, że ta symfonia nie zawiera idei szczególnie zapadających w pamięć, lecz w dziedzinie rzemiosła stanowi zdecydowanie krok naprzód”. I rzeczywiście, w twórczości Czajkowskiego jest tą pierwszą, w której odnajdujemy najbardziej znaczące cechy jego symfoniki.

Dzieło zbudowane zostało z pięciu części i przypomina pod tym względem *III Symfonię Es-dur „Reńską”* Roberta Schumanna, którą Czajkowski darzył wielkim szacunkiem jeszcze w czasach studenckich. Z symfonią Schumanna dzieli ono także atmosferę żywiołowego entuzjazmu i uniesienia.

Część I (*Introduzione e Allegro*) rozpoczyna wstęp o charakterze marsza żałobnego (d-moll). Zasadnicza zmiana nastroju następuje wraz z początkiem formy sonatowej i pojawieniem się tonacji zasadniczej (D-dur). Zaistniały we wstępie idiom marsza przenika oba przeciwstawne wyrazowo tematy: hymniczny temat pierwszy i nostalgiczny – drugi. Część II, dookreślona jako *Alla tedesca* (na sposób niemiecki), opanowana jest przez żywioł walca, tak znamienity dla stylu późnej symfoniki kompozytora. Liryczna część III (*Andante elegiaco*) nawiązuje do żałobno-elegijnego tonu wstępu i jego motywiki. Delikatne i zwiewne scherzo – część IV – napisane zostało w nietypowym, dwudzielnym metrum. Całość cyklu zamyka finałowa apoteoza – rondo z wyrazistym refrenem w rytmie poloneza, któremu *III Symfonia* zawdzięcza swój przydomek: „polska”.

Iwona Sowińska-Fruhtrunk

Pyotr Tchaikovsky

Symphony No. 3 in D major, Op. 29, “Polish”

Written: June–August 1875; first performed: November 1875, Moscow; first published: Moscow 1875.

The work on *Symphony No. 3* in D major took Tchaikovsky only two months. The composer did not leave much evidence of the creative process; after the world premiere he only wrote to Nikolai Rimsky-Korsakov: “I am aware that this symphony contains no especially memorable ideas, yet it certainly is a step ahead in the craft”. And indeed, among Tchaikovsky’s oeuvre, this is the first symphony where we find most of the highlights of his symphonic works.

The piece is built of five movements, in which it reminds one of Robert Schumann’s *Symphony No. 3 in E-flat major “Rhenish”*, which Tchaikovsky greatly respected while still a student. The two also share the atmosphere of lively enthusiasm and rapture.

The first movement (*Introduzione e Allegro*) opens with an introduction of the funeral march type (in D minor). The idiom of the march presented in the introduction pervades both the themes – the hymnal first, and the nostalgic second – in their opposing expression. The second movement, designated *Alla tedesca* (in the German manner), is taken over by the element of the waltz, so characteristic of the style of Tchaikovsky’s late symphonic works. The lyrical third movement (*Andante elegiaco*) is a reference to the mournful and elegiac tone of the introduction and its motifs. The delicate and evanescent scherzo, being the fourth movement, was written in an unusual, duple metre. The whole cycle closes in the final apotheosis – a rondo with a clear refrain in the rhythm of the polonaise, to which the symphony owes its nickname of “the Polish symphony”.

Iwona Sowińska-Fruhtrunk

Łukasz Krupiński. Zwycięzca 7.

Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w San Marino oraz zdobywca wszystkich nagród specjalnych: Nagrody Publiczności, Nagrody Krytyków Muzycznych i Nagrody za najlepsze wykonanie koncertu z orkiestrą (wrzesień 2016). Finalista Międzynarodowego Konkursu Ferruccio Busoniego w Bolzano (2017) oraz zdobywca pierwszych nagród na międzynarodowych konkursach pianistycznych w Aachen (2016) i w Hanowerze (2015). W październiku 2015 roku znalazł się jako półfinalista w prestiżowym gronie 20 najlepszych pianistów XVII Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie.

W 2017 roku ukazał się debiutancki album artysty *Espressione*. Płyta została nominowana do International Classical Music Awards 2018 w kategorii instrument solowy obok płyt K. Zimmermana i E. Kissina oraz zdobyła uznanie recenzentów m.in. magazynów „Pizzicato” i „Gramophone” oraz MDR Kultur, publicznego luksemburskiego radia 100,7 i Radio France. Artysta koncertował w Polsce, na Białorusi i Litwie, w Belgii, Norwegii, Szwajcarii, Niemczech, Hiszpanii, we Francji i Włoszech, w Wielkiej Brytanii, Rosji, Chinach, Korei Południowej, Japonii, Australii oraz Stanach Zjednoczonych. Dwukrotny laureat Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wybitne osiągnięcia w twórczości (2013, 2014), Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2015), Stypendysta Fundacji Krystiana Zimmermana (2015). W 2016 został uhonorowany Medalem Pamiątkowym Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w dowód uznania dla osiągnięć artystycznych.

Studiował na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie prof. A. Palety-Bugaj oraz dr K. Skolarskiego. Obecnie studiuje w Hanowerze w klasie prof. A. Vardiego w Hochschule für Musik, Theatre und Medien.

Łukasz Krupiński reprezentowany jest przez Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena.

Łukasz Krupiński – winner of the 7th International Piano Competition in San Marino and of all the special prizes: the Audience Award, the Music Critics’ Award, and the Orchestra Award (September 2016). Finalist of the International Competition of Ferruccio Busoni in Bolzano (2017) and the winner of the international piano competitions in Aachen (2016) and Hannover (2015). In October 2015 he won acclaim as one of the 20 best pianists of the 17th Fryderyk Chopin International Piano Competition.

Krupiński released his debut album *Espressione* in 2017. The CD was nominated to the International Classical Music Awards 2018 in Solo Instrument category and received excellent reviews from *Pizzicato* and *Gramophone* magazines, the MDR Kultur, Radio 100,7 Luxembourg, and Radio France. Łukasz Krupiński has given numerous concerts in Poland, Lithuania, Belarus, Belgium, France, Norway, Germany, Spain, the United Kingdom, Italy, Russia, China, South Korea, Australia and the US. Recipient of the Minister of Culture and National Heritage Prize for remarkable artistic accomplishments (twice: in 2013 and 2014), the Minister of Culture and National Heritage Scholarship (2015) and Krystian Zimerman Foundation Scholarship (2015). In 2016 he was honoured with a Commemorative Medal of the Fryderyk Chopin University of Music in recognition of artistic achievements.

Graduate of the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw under the supervision of Professor Alicja Paleta-Bugaj and Dr Konrad Skolarski, he is currently a student of Professor Arie Vardi at the Hannover University of Music, Drama, and Media.

Łukasz Krupiński is represented by the Ludwig van Beethoven Association.

Santander Orchestra

Od 2015 roku Bank Zachodni WBK, Fundacja Młodych Talentów MyWay i Europejskie Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego realizują projekt Santander Orchestra, którego celem jest pomoc w rozwoju zawodowym studentów i absolwentów polskich uczelni muzycznych.

Utalentowani muzycy z całego kraju mają okazję doskonalić swój warsztat pod okiem znakomitych dyrygentów i solistów, a także tutorów z czołowych europejskich orkiestr i uczelni. Dodatkowo biorą udział w serii wykładów z komunikacji, prawa autorskiego, zarządzania finansami osobistymi oraz rozwoju osobistego.

Do tej pory orkiestra wystąpiła pod kierunkiem Krzysztofa Pendereckiego, Johna Axelroda, Jerzego Maksymiuka i José Maria Florêncio, grając w najbardziej prestiżowych i najnowocześniejszych salach koncertowych w Polsce, m.in. w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie czy w sali koncertowej NOSPR w Katowicach.

Na specjalne zaproszenie Elżbiety Pendereckiej orkiestra wystąpiła również w ramach jubileuszowego XX Wielkanocnego Festiwalu Ludwiga van Beethovena w Filharmonii Narodowej w Warszawie. Jesienią 2016 roku orkiestra z udziałem pianisty Krzysztofa Książka nagrała pierwszą płytę. Album, na którym znalazły się utwory Chopina i Dvořáka, dostępny jest zarówno w tradycyjnej formule płyty CD, jak też za pośrednictwem popularnych serwisów muzyki cyfrowej, m.in. Spotify.

W 2017 roku do Akademii Santander Orchestra zgłosiło się ponad 300 kandydatów, z których zakwalifikowano 125 osób. Podstawową częścią tej edycji Akademii były warsztaty typu masterclass, uzupełnione serią wykładów istotnych dla przyszłego zawodowego rozwoju muzyków.

santanderorchestra.com

Santander Orchestra

Since 2015 the Bank Zachodni WBK, MyWay Foundation, and the Krzysztof Penderecki European Centre for Music have run the Santander Orchestra project to help students and graduates of Polish music universities in their professional development. Talented musicians from all over the country have an opportunity to hone their skills under the supervision of excellent conductors and soloists, as well as tutors from leading European orchestras and institutions of higher education. Additionally, they participate in series of lectures in communication, copyright and related rights, personal finance management, and individual development.

The orchestra have performed under Krzysztof Paderewski, John Axelrod, Jerzy Maksymiuk, and José Maria Florêncio, playing in the most prestigious and modern concert halls of Poland, including the Mieczysław Karłowicz Philharmonic Hall in Szczecin and the NOSPR Concert Hall in Katowice. At a special invitation from Elżbieta Penderecka, the orchestra performed at the 20th Ludwig van Beethoven Easter Festival at the Warsaw Philharmonic Hall. In the autumn of 2016, they released their first CD with pianist Krzysztof Książek. The album, featuring music by Chopin and Dvořák, is available both on the traditional CD and through popular digital music platforms, e.g. Spotify.

In 2017 the Santander Orchestra Academy accepted 125 musicians from among the 300 who applied. The key element of the Academy is provided by masterclasses complemented with a series of lectures contributing to the future professional development of the musicians.

santanderorchestra.com

Lawrence Foster. Amerykański dyrygent Lawrence Foster od roku 2013 pełni funkcję dyrektora muzycznego Opery Marsylskiej. W grudniu 2017 roku oficjalnie potwierdzono, że we wrześniu 2019 roku obejmie stanowisko dyrektora artystycznego i pierwszego dyrygenta Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach.

Wcześniej był dyrektorem muzycznym takich zespołów, jak: Barcelońska Orkiestra Symfoniczna, Orkiestra Filharmoniczna Monte Carlo, Jerozolimską Orkiestrą Symfoniczną, Orkiestrą Symfoniczną w Houston oraz Orkiestrą Kameralną z Lozanny.

Lizbońska Gulbenkian Orchestra, w której Lawrence Foster pełnił obowiązki dyrektora muzycznego przez dziesięć lat, przyznała mu tytuł Dyrygenta Honorowego. Artysta koncertował z nią na całym świecie, współpracując z czołowymi solistami, takimi jak pianista Lang Lang.

Jako jeden z najbardziej rozchwytywanych dyrygentów naszych czasów, Foster zapraszany jest w charakterze dyrygenta gościnnego przez wiele najznakomitszych orkiestr świata, w tym przez Orkiestrę Filharmoniczną Radia Francuskiego, hanowerską NDR Radiophilharmonie, berlińską Konzerthausorchester, parmeńską Orkiestrę Filharmoniczną Arturo Toscaniniego, Węgierską Narodową Orkiestrę Filharmoniczną, Orkiestrę Filharmonii Kopenhaskiej, Orkiestrę Symfoniczną z Montrealu czy Orkiestrę Filharmonii w Hongkongu; wielokrotnie pojawiał się też na najważniejszych imprezach muzycznych, takich jak festiwale w Lucernie i w Grafenegg.

Lawrence Foster jest ponadto znakomitym dyrygentem operowym; współpracującym z najważniejszymi zespołami operowymi na świecie. Spektakle artysty w Operze Marsylskiej wzbudzają powszechny zachwyt krytyki, podobnie jak jego regularne występy w charakterze dyrygenta gościnnego w operach we Frankfurcie, Hamburgu, San Francisco czy w Opéra de Monte-Carlo.

Jako wielki orędownik muzyki George Enescu, w latach 1998–2001 pełnił funkcję dyrektora artystycznego festiwalu w Bukareszcie, upamiętniającego rumuńskiego kompozytora.

Lawrence Foster. The American conductor Lawrence Foster is the Music Director of l'Opéra de Marseille, a position he has held since 2013. In December 2017 he was appointed Artistic Director and Principal Conductor of the Polish National Radio Symphony Orchestra, beginning in September 2019.

Previously, he has been the music director of Orquestra Simfònica de Barcelona, Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo, the Jerusalem Symphony Orchestra, the Houston Symphony and the Orchestre de Chambre de Lausanne, among others.

The Gulbenkian Orchestra, whose music director Lawrence Foster has been for ten years, appointed him Conductor Laureate; he has toured this orchestra across the world, partnering with leading soloists such as Lang Lang.

One of the most sought-after conductors of our time, Foster has been invited as guest conductor by many of the world's leading orchestras, including the Orchestre Philharmonique de Radio France, NDR Radiophilharmonie Hannover, Konzerthausorchester Berlin, Filarmonica Arturo Toscanini of Parma, Hungarian National Philharmonic, Copenhagen Philharmonic Orchestra, Montreal Symphony Orchestra, and Hong Kong Philharmonic, and has frequently appeared at major festivals including the Lucerne and Grafenegg Festivals.

In addition, Lawrence Foster is an accomplished opera conductor and has appeared with major opera companies throughout the world. His opera productions at the Opéra de Marseille have received the widest critical acclaim and his regular guest conducting engagements include the Frankfurt Opera, Hamburg State Opera, San Francisco Opera and the Opéra de Monte-Carlo.

Lawrence Foster has been a major champion of the music of George Enescu, serving as Artistic Director of the George Enescu Festival from 1998 to 2001.

Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena

Ludwig van Beethoven Association

ul. Sławkowska 14/7

31-014 Kraków – Poland

tel./fax: + 48 12 423 15 17

e-mail: biuro@beethoven.org.pl

www.beethoven.org.pl

Produkcja / Production:

Elżbieta Chojnowska, Iwona Dyrduł,
Marta Gołda-Zajac, Sylwia Idźkiewicz-Lichocka,
Małgorzata Jachym-Czyż, Filip Nazar,
Małgorzata Szyndel, Irena Tarkowska,
Joanna Tomaszewska, Mirosława Wachowska-Nowak.

Biuro prasowe / Press room: Jakub Lis, Michał Smolis.

Katalog jest wydawany przez Stowarzyszenie
im. Ludwiga van Beethovena

The Festival catalog is published by Ludwig
van Beethoven Association

•

Zdjęcie Krystiana Zimmermana wykonane podczas
koncertu na MFMW „Warszawska Jesień”
22 września 2013 w Filharmonii Narodowej,
fot. Marta Ankiersztejn © IMiT / Krystian Zimmerman
at the Warsaw Autumn Festival, concert in the
Warsaw Philharmonic Hall on 22 September 2013;
photo by Marta Ankiersztejn © IMiT

Redakcja i koordynacja / Coordinating Editor:
Ewa Siemdaj

Opracowanie graficzne / Graphic layout by:
Witold Siemaszkiewicz

Tłumacze / Translators:

Piotr Krasnowolski, Xymena Pietraszek-Płatek,
Tomasz Tesznar

Noty biograficzne wykonawców na podstawie
dostarczonych materiałów / Performer's biographies
based on submitted material

Fotograficy / Photographs: Marc Ginot, Bruno
Fidrych, Wojciech Grzędziński, archiwum
Stowarzyszenia im. LvB / LvB Association archives..

Plakat Festiwalu / Poster design: Mariusz Tarkawian

© 2018, Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

Obsługę prawną Stowarzyszenia im. Ludwiga
van Beethovena oraz Wielkanocnego Festiwalu
im. Ludwiga van Beethovena zapewnia kancelaria
Tomasik Pakosiewicz Groele Adwokaci i Radcowie
Prawni Sp.p. w Krakowie
(www.tpg.net.pl)

The Ludwig van Beethoven Association and the
Ludwig van Beethoven Easter Festival use legal
services kindly provided by the TPG Law Firm Kraków
(kancelaria Tomasiak Pakosiewicz Groele Adwokaci
i Radcowie Prawni Sp.p. w Krakowie;
www.tpg.net.pl)

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Dofinansowano
ze środków Ministerstwa
Kultury i Dziedzictwa
Narodowego

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

Festiwal zrealizowany
dzięki wsparciu
finansowemu Miasta
Stołecznego Warszawy

**FILHARMONIA
NARODOWA**
Dyrektor Artystyczny JACEK KASPSZYK

TEATR WIELKI
**OPERA
NARODOWA**

ZACHĘTA

**Sinfonia
Varsovia**

**INSTITUT
ADAMA
MICKIEWICZA**

CULTUREP ADAM
MICKIEWICZ
INSTITUTE

PARTNER GŁÓWNY

MECENAS

REGENT
WARSAW HOTEL

Bank Zachodni WBK
Grupa Santander

ALBERT RIELE
SWISS WATCHES 1881

UTAL LICENSE PLATE
SOLUTIONS

HEXELINE

VISTULA

Litus
HOTEL & RESTAURACJE

Perlage

Bazylierek
STARE MIASTO

eventim.pl
MAMY TWOJ BILET

TVP
KULTURA

pap
POLSKA AGENCJA PRASOWA

RZECZPOSPOLITA

VIVA!

URODA

MODA

LAVIE

THINKTANK

JCDecaux

WARSAW
CHOPIN
AIRPORT

LOTNISKO
CHOPINA
WARSZAWA

STRÖER

BEETHOVEN
MAGAZINE